



Suomen Rauhanturvaajaliiton puheenjohtaja Paavo Kiljunen ja Kymenlaakson Rauhanturvaajien puheenjohtaja Susanna Lindemark laskivat sunnuntaina seppeleen Rauhan rakentajat -muistomerkillle.

Itämeri pieni pelikenttä

MIHKKÄLÄ | Paavo Kiljusen mielestä Suomella ei ole nykyisessä turvallisuusympäristössä katsomopaikkoja ja vapaalippuja.

TIMO SUURNÄKKI

SOTAHISTORIOITSIJA J.O. Hannulaa lainaten Suomen Rauhanturvaajaliiton puheenjohtaja **Paavo Kiljunen** totei puhuessaan Miehikkälän Salpavaelluksen päätösjuhlissa Suomen aseman olevan sellainen, ettei sille suoda puolueettoman katsojan osaa.

Vaikka Hannulan lausahduksen takana vuonna 1944 olivat tuoreet kokemukset talvi- ja jatkosodasta, istuu ajatus Kiljusen mielestä hyvin myös tämän päivän tilanteeseen.

– Itämeren alue on niin pieni pelikenttä, ettei siinä ole katsomopaikkoja ja vapaalippuja, tote-

si Kiljunen.

– Suomen puolustusjärjestelmän perimmäisenä tarkoituksena on estää sota. Valmistautumisella nostetaan kynnyksestä mahdolliselle tunkeutujalle. Kun kynnys on riittävän korkea, sota vältetään, sanoi Kiljunen.

SALPALINJA on aikanaan rakennettu viimeiseksi lukoksi turvaamaan maamme itsenäisyys ja kansan vapaus. Vaikka Salpalinjan rakenteita ei koskaan testattu tositalanteessa, se hoiti Kiljusen mielestä epäsuorasti tehtävänsä.

– Tietoisuus linnoitteesta heikensi hyökkääjän intoa ja vahvisti puolustajan taistelutahtoa, sanoo Kiljunen.

Järjestyksessään 23. Salpavaelluksen päätösjuhlissa Miehikkälässä sunnuntaina puhuneen Kiljusen mukaan Suomen puolustusjärjestelmää pitää suhteuttaa turvallisuusympäristöön sillä tavoitteella, että sota vältetään.

– Jos ja kun olemme itsellemme rehellisiä, lähtökohdaksi otetaan todellinen turvallisuusympäristö, eikä sellainen ympäristö, jollainen toivoisimme sen ideaalimaailmassa olevan. Tätä taustaa vasten Suomen puolustuksen tulevaisuutta on suunniteltava, painottaa Kiljunen.

SUOMEN rauhanturvaamisen juhluvuoden kunniaksi rauhanturvaajille on myönnetty kriisinhallintaveteraanistatus.

Sen perusteena on Kiljusen mukaan muun muassa se, että lähtöpäätöstä tehdessään rauhanturvaaja on ottanut huomattavan henkilö- ja perhekohtaisen riskin.

– Kriisinhallinnan toimintaympäristö muistuttaa usein sodan vaikeita ja vaarallisia olosuhteita, totei Kiljunen.

– Tappioitakaan ei ole välttyty. 49 suomalaista on menettänyt henkensä kriisinhallintapalveluksen yhteydessä. Yli 30 on vaikeammin fyysisesti vammautunut. Myös operaatioperäisiä psyykkisiä oireita esiintyy, sanoi Kiljunen.

Kriisinhallintaveteraanistatus ei Kiljusen mielestä kuitenkaan rinnasteta sotiemme veteraanien asemaan.